

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2276

Vragen van het lid **Dijsselbloem** (PvdA) aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie over *vertrekcentrum Ter Apel*. (Ingezonden 19 juli 2005)

1

Is het waar dat op basis van rechterlijke uitspraken artikel 57 van de Vreemdelingenwet 2000 niet als juridische grond kan worden gebruikt om vreemdelingen een vrijheidsbeperkende maatregel, lees het gedwongen verblijven in vertrekcentrum Ter Apel, op te leggen?

2

Is het waar dat u ter vervanging van artikel 57 als grondslag nu de artikelen 54 en 56 heeft gekozen?

3

Kunt u onderbouwen waarom deze twee artikelen wèl een rechtmatige grondslag bieden voor het opleggen van de verplichting aan uitgeprocedeerde asielzoekers om in het vertrekcentrum Ter Apel te verblijven?

Toelichting:

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen terzake van het lid Klaas de Vries (PvdA), ingezonden 9 juni 2005 (vraagnummer 2040516070) en tevens op eerdere vragen terzake van het lid Vos (GroenLinks) en Dijsselbloem (PvdA)

ingezonden 14 juli 2005 (vraagnummer 2040518170 en 2040518200).

Antwoord

Antwoord van minister **Verdonk** (Vreemdelingenzaken en Integratie). (Ontvangen 30 augustus 2005), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 2167, vergaderjaar 2004–2005

1

Ja. Bij uitspraak van 9 juni 2005 heeft de Meervoudige Kamer van de rechtbank Amsterdam geoordeeld dat het opleggen van de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 57 van de Vreemdelingenwet 2000 in het Vertrekcentrum Ter Apel de rechterlijke toets niet kan doorstaan. In haar uitspraak van 21 februari 2005 had dezelfde rechtbank de oplegging van deze maatregel nog gesanctioneerd.

2

Ja. In mijn brief van 23 januari 2004¹ aan uw Kamer heb ik laten weten dat uitgeprocedeerde asielzoekers in het kader van terugkeer een toezichtmaatregel of vrijheidsbeperkende maatregel krijgen opgelegd, met daaraan gekoppeld een plaatsing in het vertrekcentrum in Ter Apel. Tot voor kort is ervoor gekozen om de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 57 Vreemdelingenwet 2000 op te leggen. Na voornoemde uitspraak van 9 juni jongstleden heb ik besloten

om aan deze groep vreemdelingen de maatregel van beperking van de vrijheid van beweging als bedoeld in artikel 56 van de Vreemdelingenwet 2000 op te leggen, onder de gelijktijdige verplichting zich overeenkomstig het gestelde in artikel 54, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 periodiek bij de korpschef te melden.

3

Ingevolge artikel 56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de vrijheid van beweging van vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf hebben worden beperkt indien het belang van de openbare orde zulks vordert. De maatregel kan eruit bestaan dat een verplichting wordt opgelegd zich in een bepaald gedeelte van Nederland te bevinden. Neemt de vreemdeling de opgelegde beperking niet in acht, dan begaat hij een in artikel 108 Vreemdelingenwet 2000 strafbaar gestelde overtreding. Als belangrijke voorwaarde geldt derhalve dat de openbare orde de toepassing van deze maatregel moet vorderen. Hierbij spelen de volgende overwegingen: geen geldig identiteitsdocument, geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland (meer), onvoldoende middelen van bestaan en/of niet voldaan hebben aan de verplichting om uit eigen beweging Nederland te verlaten. Deze feiten én de omstandigheid dat voorkomen moet worden dat de uitgeprocedeerde asielzoekers na

afloop van fase 1 van het project Terugkeer² een zwerfend bestaan gaan leiden, kunnen in het belang van de openbare orde de oplegging van de maatregel van artikel 56 van de Vreemdelingenwet 2000 vorderen. Ingevolge artikel 5.1 van het Vreemdelingenbesluit 2000 kan de maatregel bestaan uit een verplichting zich bij verblijf in Nederland in een «bepaald gedeelte van Nederland» te bevinden. Omdat de plaats van het vertrekcentrum onder het begrip «gedeelte van Nederland» kan worden gebracht, is ook aan deze voorwaarde voldaan. Naast de maatregel van artikel 56 van de Vreemdelingenwet 2000 krijgen de uitgeprocedeerde asielzoekers in het vertrekcentrum in Ter Apel of Vught een individuele meldplicht opgelegd. Immers, op grond van het tweede lid van artikel 54 Vreemdelingenwet 2000 kan de vreemdeling in het belang van – onder meer – de openbare orde een individuele verplichting tot periodieke aanmelding bij de korpschef opgelegd krijgen. Onder verwijzing naar voorgaande toelichting bij de toepassing van artikel 56 van de Vreemdelingenwet 2000, vordert de openbare orde ook de oplegging van de meldplicht ingevolge artikel 54, tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000.

¹ Kamerstuk 19 637/29 344, nr. 793.

² In fase 1 wordt het vertrek gefaciliteerd vanuit de huidige verblijfplaats van de asielzoeker.